

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN FAMILIEKWESTIE
(Family Affairs)

blijspel in twee bedrijven

door

1880

William Rocke

Vertaling : Guy Keeren

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3030

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN FAMILIEKWESTIE* op te voeren moet de naam van auteur *WILLIAM ROCKE* ; vert. *Guy Keeren* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/006
ISBN 978- 90-385-11009

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/William Rocke
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

FRANCIS MORTELMANS : 50-jarige weduwnaar, CEO van een reclameagentschap

JONATHAN MORTELMANS : zijn zoon, 20-25, student

PATER JOS MORTELMANS : Francis' broer, missionaris in Kongo, 55

HERBERT : butler, stijlvol, zeer traditioneel, syndicalist

JASMINE SPIESSENS : 20-25, aantrekkelijk, wulps, vrijgevochten

MATHILDE SPIESSENS : Jasmines moeder, weduwe, 50, mannenverslindster

DECOR

de knap bemeubelde luxeflat van Francis Mortelmans. Deur naar hal, deur naar keuken en twee deuren naar slaapkamers. Sofa in het midden. Foto's van knappe meisjes aan de muren. Een tafeltje met lamp en telefoon. Een barneubel met flessen en glazen.

EERSTE BEDRIJF**Scène 1**

(Als het doek opgaat, horen we meisjesgegiechel van achter een slaapkamerdeur. Na een paar seconden gaat de deur open en Jasmine komt lachend buiten gelopen. Ze draagt een mannenhemd dat duidelijk te groot is. Ze wordt achtervolgd door Francis in pyjama. Jasmine houdt hem op afstand achter de zetel. Francis doet vruchteloze pogingen om haar te pakken te krijgen. Ze lachen heel de tijd. Uiteindelijk geeft hij het op, buiten adem.)

JASMINE : Geeft ge het nu al op?

FRANCIS : Ik wil mijn hemd.

JASMINE : Kom het dan halen!

(Hij jaagt haar achterna rond de zetel, weer zonder succes. Francis stopt na een korte tijd, wankelt dramatisch, hapt naar adem alsof hij gaat bezwijmen)

Is er iets?

FRANCIS : Ik denk dat ik een hartaanval krijg. Ik ben dit soort van spelletjes niet meer gewoon, weet ge.

JASMINE : Wilt ge zeggen dat de andere meisjes het sneller opgaven?

FRANCIS : Juist!

(Hij begint haar opnieuw te achtervolgen, zij gaat van de ene kant naar de andere en kan hem telkens ontwijken, giechelend...)

Ssshhhhh.... (hij houdt zijn vinger voor zijn mond en wijst naar de andere slaapkamer) Niet zo luid!

JASMINE : Ik ga gillen.....

FRANCIS : Als ge dat durft, dan zal ik....

(hij achtervolgt haar opnieuw, zij loopt nog een keer rond de zetel en dan terug de slaapkamer in. Aan de deur van de slaapkamer wacht Francis even en luistert aan de deur van de andere slaapkamer, dan gaat hij binnen en sluit de deur. Een korte pauze. Dan gaat de deur van de andere slaapkamer open en Jonathan komt buiten. Hij is sober en deftig gekleed. Hij draagt een wat ouderwetse bril zodat hij er wat als een 'nerd' uitziet. Hij draagt een stapel studieboeken. Hij gaat naar het bureautje als hij Jasmine hoort gillen en lachen. Hij wacht even en legt dan de boeken op het bureautje. Hij poetst zijn brilglazen. Als hij weer meisjesgegiechel hoort, schudt hij zijn hoofd en verdwijnt in de keuken. De slaapkamerdeur gaat weer open en Jasmine verschijnt opnieuw in een babydolltje. Francis heeft alleen zijn hemd aan en sokken. Ze lopen weer een paar maal rond de zetel. Jasmine loopt de slaapkamer in en sluit de deur. Francis probeert de deur vruchteloos te openen.)

FRANCIS : *(roept stilletjes)* Jasmine.... Jasmientje... doe open... *(hij gaat naar de andere slaapkamerdeur en luistert)* Allé, komaan, doe nu open. Wilt ge dat Jonathan ons zo ziet?

(Terwijl hij dat zegt, komt Jonathan uit de keuken. Hij stopt en kijkt naar zijn pa die met zijn rug naar hem staat aan de slaapkamerdeur)

JONATHAN : Goeiemorgen, pa. Koffie?

FRANCIS : *(schrikt en draait zich om)* Aaah! Dag jongen, al... lang op?

JONATHAN : Toch al een paar minuten. *(Hij staart naar de blote benen van zijn vader. Die houdt een hand achter zijn rug verborgen en probeert verwoed de deur open te krijgen)* Problemen met de deur?

FRANCIS : Problemen?..... Nee, bijlange niet. *(lacht wat ongemakkelijk)*

JONATHAN : *(staart opnieuw naar de blote benen van zijn vader)* Zijt gij van plan om vandaag zo te gaan werken?

FRANCIS : Nee, nee, natuurlijk niet. Ik zal mij direct aankleden als ik een tas koffie

heb gehad.

(Jonathan wil zich omdraaien om terug naar de keuken te gaan. Francis probeert uit alle macht de deur open te krijgen. Hij draait zich net op tijd om tegen Jonathan te kunnen zeggen..)

Ik denk dat ik mezelf heb buitengesloten.

JONATHAN : Is dat zo?... *(pauze)* Pa?

FRANCIS : Ja, jongen?

JONATHAN : Pa, hebt gij puur toevallig een meisje in uw kamer?

FRANCIS : Een meisje? Ikke?..... in mijn slaapkamer?.... *(lacht wat ongemakkelijk)..*

Doe nu niet onnozel... Waarom denkt ge dat, Jonathan?

JONATHAN : *(wandelt naar de sofa en haalt een bh van tussen de kussens die daar half verscholen zat)* Kunt gij dan misschien uitleggen van wie dit is?

Nogmaals..... Hebt gij een meisje in uw kamer?

FRANCIS : Jonathan, luistert. Een politieker zou nu zeggen: 'Ik ben blij dat u die vraag stelt...

JONATHAN : Politiekers die zoiets zeggen hebben meestal iets te verbergen... *(Pauze)*

FRANCIS : Laat mij dat efkens uitleggen van Jasmine...

JONATHAN : Wie?

FRANCIS : Jasmine, dat meisje.... In mijn slaapkamer

JONATHAN : Maar ik dacht dat ze Inez heette....

FRANCIS : Euh.. nee,nee... Inez was dat meisje van vorige week. Ge weet nog wel, diegene die alleen maar triple dronk en die altijd naar de wc moest.

JONATHAN : Ah, nee, want dat was Kathy, hebt ge mij gezegd. Ik herinner mij nog dat ik ben opgestaan om tegen u te komen zeggen dat ik niet kon slapen van al dat gegibber en toen hebt gij haar voorgesteld.

FRANCIS : Ik denk dat ge gelijk hebt, Inez zal de week daarvoor geweest zijn. Goed, Jonathan, heel alert. Al dat gestudeer houdt uw hersenen scherp!

JONATHAN : Dus, wie is Jasmine?

FRANCIS : Jonathan, ik ga u nu een uitleg geven die ge nooit zou geloven als hij niet van uw eigen vader kwam.

JONATHAN : Laat maar pa, 't zijn uw zaken en niet de mijne. Ik zal uw koffie gaan halen.

(Jonathan af naar keuken. Francis probeert opnieuw de deur open te krijgen. Hij geeft het op en wandelt weg. Dan gaat de deur open en een broek wordt buiten gegooid. De deur gaat terug dicht. Francis trekt zijn broek aan.)

FRANCIS : *(tegen Jonathan)* En hoe vlotten de studies?

JONATHAN : *(off)* Heel goed. Ik word alleen nogal dikwijls gestoord. *(Hij komt binnen met een dienblad met koffie en geeft vader een tas)* Wel, op momenten zoals dit, wou ik dat ons moeder nog leefde.

FRANCIS : Ja, uw moeder, mijn schat.... Ik snap soms niet hoe ik het overleef zonder haar.

JONATHAN : Ja, pa, zeg, nu niet zwanzen, hé!

FRANCIS : Ge weet dat uw moeder voor ze stierf, mij de beste jaren van haar leven heeft gegeven. En ze heeft ook gezegd dat ik van het leven moest genieten als ze weg was.

JONATHAN : Ja, dat neemt ge dan wel heel letterlijk. Wel... wie is Jasmine?

FRANCIS : Dat is een nieuwe die ik juist heb aangenomen op de bureau. Heel efficiënt. Ongelooflijk veel talent. *(Hij ziet Jonathan bedenkelijk kijken)* Nee, echt waar. Ze is zeer goed in teksten opmaken, ze spreekt vier vreemde talen en haar layout is fantastisch.

JONATHAN : Ja, dat had ik ook al kunnen vermoeden.

FRANCIS : En.. toevallig, valt ze op mannen, liefst een beetje ouder.. Ik zal ze wel eens voorstellen als ge dat graag hebt.

JONATHAN : Doe geen moeite. Tenzij, dat ik ze misschien nog eens tegenkom. Maar die kans is klein, vrees ik...

(De slaapkamerdeur gaat open en Jasmine komt binnen. Nog altijd in haar nachtkleren. Ze heeft een das in haar handen)

FRANCIS : Ha, Jasmientje, is dat mijne plastron dat ge daar hebt?

JASMINE : Ja (*geeft das aan Francis en zegt tegen Jonathan*) Hij heeft me daar gisterenavond mee vastgebonden aan de bedspinnen...

JONATHAN : Echt..?

FRANCIS : Jasmine. Zeg tegen Jonathan dat ge maar aan 't zwanzes waart. Vooruit!

JASMINE : (*geamuseerd*) En is dit nu uw zoon van 12 waarover ge het gisteren had....

FRANCIS : Het is al goed. Hij is inderdaad een paar jaartjes ouder. Jonathan, dit is nu Jasmine.

JASMINE : Hi...

JONATHAN : Aangenaam, juffrouw.....

JASMINE : Spiessens, Jasmine Spiessens. Ik ben de nieuwe Personal Assistant van uw vader.

JONATHAN : Proficiat. En ge hebt gisteren ineens al overuren moeten doen...

JASMINE : Ja, zo kunt ge dat ook noemen (*Kijkt bewonderend naar Jonathan*) Maar ik begin stilaan te denken dat ik in een verkeerde slaapkamer ben terechtgekomen! (*Jonathan kijkt een beetje ongemakkelijk*)

FRANCIS : Jasmine, wordt het niet stilaan tijd om naar den bureau te vertrekken?

JASMINE : Ik ben direct weg, maar ik zoek nog altijd.....

JONATHAN : (*houdt de bh omhoog*) Is het dit wat ge zoekt?

JASMINE : (*neemt hem aan*) Bedankt. Ik heb de slechte gewoonte om alles maar in het rond te gooien als ik mij moet haasten.

FRANCIS : (*kucht verveeld. tegen Jonathan*) Ja, ze houdt van een grapje. Eigenlijk heeft ze deze nacht hier op de sofa geslapen.

JASMINE : Tiens, dat herinner ik mij niet.

FRANCIS : Ge gaat dit misschien niet geloven, Jonathan, maar Jasmine is eigenlijk een heel zedig en kuis meisje.

(Tijdens deze dialoog van Francis gaat Jonathan terug richting keuken en Jasmine showt haar sexy lijf aan Francis...)

JASMINE : Zie eens hoe zedig.....

(Francis doet teken dat ze moet verdwijnen voor Jonathan terug komt. Ze lacht)

sexy en verdwijnt in de slaapkamer)

JONATHAN : *(in de keukendeur)* Pa, ik denk dat wij eens serieus moeten klappen.

FRANCIS : Natuurlijk, jongen, waarover wilt ge het hebben?

JONATHAN : Over u en de vrouwen...

FRANCIS : Oooh, dat is een zwaar en moeilijk onderwerp. *(Pauze)* Bon, wat moet ge allemaal nog weten?

JONATHAN : Ik wil alleen maar weten wanneer ge nu gaat stoppen met deze aanstellerij.

FRANCIS : Aanstellerij? Wat bedoelt ge daarmee?

JONATHAN : Ik bedoel, al die meisjes die gij constant mee naar huis brengt. Vindt ge nu zelf niet dat ge overdrijft. Die zijn allemaal half zo oud als gij!

FRANCIS : Niet persoonlijk worden. Kijk eens naar mij.... Ik... ik vind dat gewoon fantastisch. Ik voel mij terug 30!

JONATHAN : Ik vrees dat al die inspanningen u wel eens fataal kunnen worden, pa. Ik maak mij echt ongerust.

FRANCIS : Jonathan, er is echt niets om u ongerust over te maken. Meestal gebeurt er gewoon niks. Echt... ik breng die mee voor een goed gesprek, een paar glazen wijn.. verder gaat dat meestal niet.

JONATHAN : Luistert nu eens hier hé pa. Ik ken die meisjes niet, maar nu gaat ge mij toch niet wijsmaken dat die alleen naar hier komen voor een glas wijn. Trouwens, wordt gij niet stilaan wat te oud voor dit soort sport?

FRANCIS : Ik heb het al eens gevraagd. Niet persoonlijk worden! Trouwens, wat bedoelt gij met oud? Ik ben pas 48.

JONATHAN : Gij waart 48 toen ons mij stierf en dat is ondertussen al 5 jaar geleden. Dus volgens mijn berekening zijt gij al meer dan een halve eeuw oud.

FRANCIS : Dat zal niet zijn. Gij, gij... telt veel te rap.

JONATHAN : In godsnaam, wordt gij nu nooit volwassen?

FRANCIS : Jongen, ik zal volwassen worden als ik daar goesting voor heb. En niet vroeger. *(pauze)* Allé, kijk nu eens naar mij. Ik ben een succesvolle zakenman met mijn eigen reclameagentschap. Een weduwnaar. Fysiek in goede conditie. Ik heb geld, en een goeie appetijt voor de goeie dingen in het leven. *(bewondert*

zichzelf in de spiegel, lacht...) Kan ik er aan doen dat de vrouwen mij aantrekkelijk vinden?

JONATHAN : Ik kan mij vergissen, maar ge ontmoedigt ze nu ook weer niet echt, hé?

FRANCIS : Waarom zou ik? (*begint nu een liedje te zingen, 'Meisjes' van Raymond Van Het Groenewoud*) Meisjes zijn't allermooist op aard... niets dat hun schoonheid evenaart, zeg dat Francis Mortelmans het gezegd heeft.... (*Hierbij doet hij een dansje en eindigt met Jonathan onder de kin te kietelen*)

JONATHAN : (*niet onder de indruk*) Zoals ik al zei, ik zou willen dat ge volwassen werd, pa.

FRANCIS : Ik ben gestopt met volwassen te worden, toen uw moeder stierf. 20 jaar gelukkig huwelijk, en ineens was ze weg... zomaar... hopla..

JONATHAN : Ziet ge nu wel, gij neemt niks au serieux.

FRANCIS : Misschien wel, ja, maar misschien probeer ik het gewoon te vergeten.

JONATHAN : Ik wou dat ge opnieuw trouwde. Ik bedoel maar.. als ge op deze manier blijft verder leven dan gaat uw hart het begeven en dan valt ge op een of andere dag gewoon dood!

FRANCIS : Ja, dat zou wel kunnen. Maar geeft toe, er zijn erger manieren om eraan te gaan! Dus... gaat gij nog maar wat studeren, dan ga ik het een en ander regelen. (*roept*) Jasmine! Zijt gij deftig gekleed, mag ik binnenkomen? (*hij gaat naar de slaapkamer als Jasmine volledig gekleed buiten komt*) Amaai, gij ziet eruit om voor het ontbijt op te eten. Vindt ge ook niet Jonathan?

JONATHAN : (*kijkt naar Jasmine, poetst zijn bril en pakt zijn boeken op*) Ik ga nog wat blokken.

JASMINE : (*plaagt*) Moet ik niet meekomen en u wat ondervragen? (*giechelt*)

JONATHAN : Nee, dank u, het zal wel lukken. (*af*)

JASMINE : God zeg, waar hebt ge die gevonden?

FRANCIS : Hij is oké, maar de meisjes interesseren hem op het ogenblik nog niet zo erg.

JASMINE : Het is nu ook niet echt een bink waar dat vrouwen voor in zwijm vallen!

FRANCIS : Hij weet wat hij wil. Hij weet gigantisch veel van computers! Ooit zult ge nog van hem horen. Het is een echt genie.

JASMINE : Bespaar mij de details.

FRANCIS : Hij laat het over aan zijne 'ouwe' om te genieten van de goeie dingen des levens. (*Begint weer te zingen*) Meisjes, ze maken ons zo zot, meneer, ze maken ons kapot, meneer...

JASMINE : Och, ja dat is waar ook. Heb ik u verteld dat ik gisteren van hier naar mijn moeder heb gebeld?

FRANCIS : (*ontsteld*) Wat? Zijt gij aan het zwanzen?

JASMINE : Maar nee, gij waart toen heel de tijd in de badkamer.

FRANCIS : Naar uw moeder gebeld? Dat is toch wel het stomste wat ge kunt doen!

JASMINE : Dat is wel mijn moeder, hé! Wij vertellen alles tegen mekaar. Ik heb haar verteld over u en over wat wij allemaal deden... hier, in uw appartement.

FRANCIS : Hebt gij haar verteld dat ge zijt blijven slapen?

JASMINE : Natuurlijk.

FRANCIS : (*kreunt*) Maar waar was dat nu voor nodig?

JASMINE : Ik wou niet dat ze dacht dat ik 's avonds nog alleen op straat liep.

FRANCIS : En hebt ge haar ook verteld dat ik hier ook zou slapen?

JASMINE : Natuurlijk. Waarom niet? En ik heb haar ook verteld dat uw vrouw overleden is.

FRANCIS : Dat ook nog? Fantastisch, echt waar. (*hij is opgewonden en loopt over en weer*) Weet ge, Jasmine, toen dat ik u een paar weken geleden heb aangenomen dacht ik dat ge er niet alleen fantastisch uitzag maar dat ge ook nog wat verstand had. Nu begin ik aan dat laatste serieus te twijfelen.

JASMINE : (*haalt haar schouders*) Ge kunt niet alles hebben, hé schatje.

FRANCIS : (*stopt met rondlopen*) Zeg, uw moeder, hoe is die eigenlijk?

JASMINE : Heel breeddenkend. En ze is zot van de mannen.

FRANCIS : En uw vader?

JASMINE : Dood. Hartaanval. Ze zeggen dat ons moeder teveel voor hem was.

FRANCIS : (*begint opnieuw te ijsberen*) Ge zult uw moeder moeten overtuigen dat er hier gisteren niks verkeerd is gebeurd. Denkt ge dat ge dat kunt doen?

JASMINE : In geen geval. Toen dat ik daarjuist zei dat mijn moeder breeddenkend was, bedoelde ik niet dat ze stom was.

FRANCIS : Kunt ge toch niet proberen?

JASMINE : Moeder heeft van mij geen woord meer geloofd sinds de dag ik haar heb

verteld dat ik non zou worden. Zeg, maar waarover maakt gij u hier eigenlijk zorgen?

FRANCIS : Wat als uw moeder hier komt binnenstormen en mijn kop eist, liefst op een zilveren plaat?

JASMINE : Gewoon geven. Ons moeder kunt ge beter niks weigeren.

FRANCIS : Ik betrouw dat hier allemaal voor geen haar. Ik voel dat er problemen gaan komen. In feite kan ik eigenlijk nog wel een espresso gebruiken.

(Francis naar de keuken. Jasmine wandelt rond in het appartement, kijkt naar de foto's aan de muur, neemt iets van de kast....)

JASMINE : Eigenlijk woont gij hier wel knap.

FRANCIS : *(off)* Dank u. Loop maar eens rond. Ge vindt overal mijn persoonlijke touch terug!

JASMINE : *(ziet nu juist een foto van een meisje dat onder de slagroom zit)* Ja, ik begrijp helemaal wat ge bedoelt. Zeg maar, was dat nu toeval dat uw BMW gisteravond niet wou starten toen ik naar huis wou?...

FRANCIS : *(off)* Dat is nog nooit eerder gebeurd.

JASMINE : Echt waar? Dat is niet wat de andere meisjes op kantoor zeggen...

FRANCIS : *(in de keukendeur)* En wat zeggen die meisjes dan wel, Jasmientje?

JASMINE : Die truuk met de auto is een van uw favoriete truukjes. De meisjes hebben mij ervoor gewaarschuwd.

FRANCIS : Hmmm.... Ik had het kunnen denken. Hoe komt het dan dat ge geen taxi kon krijgen toen ge belde?

JASMINE : Dat is simpel. Ik heb maar gedaan alsof ik belde! *(lacht)*

FRANCIS : Wel, gij kleine deugniet! Gij wou dus helemaal niet naar huis, gisteravond?

JASMINE : Dat klopt. Ik wou wel eens zien of onze grote 'loverboy' zijn reputatie eer kon aandoen.

FRANCIS : Ik hoop dat ge niet ontgoocheld waart? *(zingt weer)* Meisjes, ze zijn toch zo bizar, meneer, ze komen zelden klaar, meneer....

JASMINE : Weet gij dat gij eigenlijk oud genoeg zijt om mijn vader te kunnen zijn?

FRANCIS : Ik dacht dat die dood was?

JASMINE : Dat is ook zo.

FRANCIS : Laat hem er dan maar buiten.

JASMINE : Vindt gij dat niet erg, dat gij oud genoeg zijt om mijn vader te kunnen zijn?

FRANCIS : Op dit moment is het enige wat mij nogal verontrust uw moeder. Waarom hebt gij haar niet gewoon verteld dat ge bij een vriendin bleef slapen?

JASMINE : Omdat ze dat nooit geloofd zou hebben. Maar maakt u geen zorgen. Ons ma zal hier waarschijnlijk binnenstormen en doen alsof ze geshockeerd is, maar in feite zal ze alleen maar eens rondkijken of er geen andere geschikte kandidaat-mannen verstopt zitten.

FRANCIS : Ik zal wel zorgen dat ik weg ben als ze binnenstormt!

(de telefoon gaat. Ze staren er allebei naar)

(panikeert) Dat is ze waarschijnlijk al!

JASMINE : Hoe weet gij dat?

FRANCIS : Ik weet dat gewoon! Ik heb zo een vermoeden dat vandaag niet mijne dag zal zijn.

JASMINE : Zoudt ge nu niet beter oppakken?

FRANCIS : *(loopt naar de telefoon en stopt plots)* Nee, pakt gij maar op. Vooruit!

JASMINE : *(neemt op)* Hallo..... ja dit is bij Mortelmans. *(luistert en kijkt dan naar Francis)* Het is voor u.

FRANCIS : Wie is het?

JASMINE : Ik weet het niet. Een man.

FRANCIS : Heeft hij niet gezegd wie hij was?

JASMINE : Nee, hij vroeg naar u. Het was een verrassing, zei hij.

FRANCIS : Zeg hem maar dat ik nu niet in de stemming ben voor verrassingen. Vraagt hem naar zijn naam en als hij die niet wil zeggen, legt dan maar gewoon op.

JASMINE : *(in de telefoon)* Meneer Mortelmans zegt dat als u uw naam niet wilt zeggen, dat ik dan moet opleggen..... *(luistert)* .... Oh.... *(giechelt)* ...Het is niet waar.... *(glundert naar Francis)* Dat is echt een verrassing!...

FRANCIS : En?

JASMINE : Het is uw broer.

FRANCIS : *(uit zijn lood geslagen)* Mijn broer?

JASMINE : Dat zegt hij toch.

FRANCIS : Onze Jos?

JASMINE : *(tegen de telefoon)* Zijt gij de Jos? *(tegen Francis)* Het is de Jos.

FRANCIS : Maar dat kan niet!.... Onze Jos zit in Afrika!... Al meer dan 25 jaar... Kom, geef die hoorn eens aan mij *(neemt hoorn over van Jasmine)* Jos!.... Zijt gij dat echt?... Hoe is het ermee, dat is lang geleden... Met mij?... Goed, man, goed... Zeg en hoe gaat het tussen onze zwarte broeders in donker Afrika? *(De glimlach verdwijnt stilaan...)* Ah, gij zijt niet in donker Afrika. ... Waar in godsnaam zijt gij dan wel? *(roept)* Op de luchthaven! *(houdt hand voor hoorn en roept tegen Jasmine)* Die is hier! In Zaventem! *(terug in de telefoon)* Wat doet gij godverdomme op Zaventem? Jos? Wie is er aan het vloeken? O ja, sorry.... Ja, natuurlijk ben ik blij dat gij thuis zijt... wij hebben mekaar in jaren niet meer gezien... ja, ja, sinds de begrafenis van Christel... ja, ik mis haar nog verschrikkelijk... maar ik geraak er stillekesaan over... Wie dat er oppakte daarjuist? Ah, dat... was juffrouw Spiessens, Jasmina Spiessens, de kuisvrouw... Ja, ze klinkt inderdaad jong, maar dat is ze helemaal niet... *(samenzweerderig)* nooit getrouwd geweest, een oude vrijster, ze loopt tegen de zestig... *(Als Jasmine dat hoort, wil ze tussenkomen, maar Francis doet teken dat ze moet zwijgen)* Onze Jonathan, dat is ondertussen een flinke kerel geworden... Nee, ik zou niet zeggen dat hij op mij lijkt...

(Jonathan komt uit de slaapkamer)

Hier is hij juist, Jos. Zal ik hem efkens doorgeven? Hier sè. *(geeft de telefoon aan Jonathan)* Ge gelooft het nooit, het is uwe nonkel Jos...

JONATHAN : *(glimlacht)* Echt?... dat is interessant *(in telefoon)* Hallo, nonkel Jos, blij dat ge terug thuis zijt! *(luistert)* Ja, hard studeren.... Meisjes? Nee, nee, geen tijd voor... Die laat ik voor onze pa...

(Francis kijkt een beetje boos. Jonathan praat verder maar stem wordt stiller)

zodat we de anderen in de voorgrond horen)

FRANCIS : Verdomme! Ik wist dat dit niet mijne dag zou zijn.

JASMINE : Wat is dat allemaal van uw broer die terugkomt uit Afrika? Ge zoudt blij moeten zijn. Ge hebt hem ik weet niet hoelang meer gezien!

FRANCIS : Ik ben helemaal niet blij. *(denkt na)* Het was precies of onze Jonathan wist dat onze Jos naar huis ging komen. Dat moet ik hem toch eens vragen.

JASMINE : Zeg, en wat heeft uw broer daar gedaan in Afrika? Zaken?

FRANCIS : Zo zoudt ge dat kunnen noemen, ja.

JASMINE : Is het een knappe?

FRANCIS : Amaai nog niet.

JASMINE : Getrouwd?

FRANCIS : Zeker niet. Of ze moesten de regels veranderd hebben.

JASMINE : Dat snap ik niet. Welke regels?

FRANCIS : Die van het klooster. Jos is een priester, missionaris in de Kongo.

JASMINE : Gij zwanst.... Gij, een broer die priester is? Dat kan nu niet... *(lacht uitbundig)* Pater Jos! Ik veronderstel dat hij hier zal logeren....

FRANCIS : Dat gelooft ge nu toch zelf niet! Kom, geef die telefoon hier *(neemt telefoon af van Jonathan. Als hij tegen Jos praat, wordt zijn toon rustiger. in de telefoon)* Hé, Jos, Francis hier.. Ja, ik vind het echt fantastisch dat gij terug zijt.. *(gemaakt lachje)* Ik veronderstel dat ge bij de Norbertijnen in Averbode zult logeren... Eens gezellig wat klappen met de gepensioneerde broederkes... over de negerkes en zo... *(Het gezicht van Francis verandert...)* Ah, ik snap het... Ge logeert nu eens liever niet bij andere priesters.. *(ontsteld)* Wat? Bij mij? Maar Jos, dat kan niet... Dit is een klein appartementje. Hier is zelfs geen plaats genoeg om met twee recht te staan.... Ja, Jos , ik weet dat ge niet graag lang recht staat, maar ik zou echt niet weten waar dat gij zou moeten slapen.

JONATHAN : *(springt naar voor en roept in de telefoon)* Gij moogt in mijn kamer slapen, nonkel!

FRANCIS : *(houdt zijn hand over het mondstuk)* Houdt uwe mond, onnozel manneke! *(terug in de telefoon)* Dat was onze Jonathan die zijn kamer aanbood, maar dat is niet nodig, als ge dan toch wilt komen logeren, dan moogt ge in mijn kamer

slapen, ik slaap dan wel op de sofa, dat heb ik nog al gedaan... (*Jasmine giechelt luid, Francis houdt zijn hand voor het mondstuk en zegt sssssshh! Terug tegen Jos*) Dat gegiechel? Dat was juffrouw Spiessens... Heel speciaal gevoel voor humor, heeft die.. Dat is zeker... Springt maar in een taxi en komt maar naar hier... Ja, tot seffens.. Daaag! (*legt de hoorn neer*) Oh, mijne god....

JONATHAN : Trek het u niet aan. Zo erg is dat toch niet.

FRANCIS : Maar ik kan onze Jos niet naar hier laten komen (*tegen Jonathan*) Als gij uw mond had gehouden over uw slaapkamer, was er niks aan de hand geweest!

JONATHAN : Ik deed dat maar om goed te doen.

FRANCIS : En nu nog iets. Toen dat ik de hoorn aan u gaf, hebt gij gezegd: ik ben blij dat ge terug thuis zijt. Hoe wist gij dat die thuis was en niet in Afrika?

JONATHAN : (*een beetje overdonderd*) Heb ik dat gezegd? Ik weet niet.

FRANCIS : Ja, dat hebt gij gezegd. Er is hier iets verdachts aan het gebeuren...

JASMINE : Zeg, die verrassing die uw broer voor u heeft... enig idee wat dat zou kunnen zijn?

FRANCIS : Geen flauw idee. Ik hoop alleen dat het niet nog meer zever meebrengt... En Jonathan, als nonkel Jos arriveert voor -wat ik hoop- een kort en vluchtig bezoek, dan wil ik onder geen voorwendsel dat gij mijn huidige levensstijl met hem bespreekt, hebt ge dat verstaan?

JONATHAN : Ik ben alleen geïnteresseerd in computers.

FRANCIS : Vergeet dat vooral niet en probeert niet de slimme uit te hangen, verstaan? Dus gaat nu maar braaf terug naar uw kamer en studeert nog wat, gelijk een brave jongen.

JASMINE : (*terwijl Jonathan afdruipt...*) Dag Jonathan. Het was leuk om u te leren kennen. Ik hoop dat we mekaar nog terugzien in leukere omstandigheden. (*lacht uitdagend*)

FRANCIS : Miljaarde, wat een soep. De Jos die terug naar huis komt, ik kan het nog altijd niet goed geloven.

JASMINE : Is hij een beetje een houten klaas?

FRANCIS : Nee, bijlange niet. Integendeel. Hij is een priester die eigenlijk graag vrouwen rond zich heeft. En hij had altijd veel succes.

JASMINE : Er zijn veel vrouwen die vinden dat priesters wel iets hebben. Dat ze

eigenlijk zelfs sexy zijn. Vraagt dat maar aan ons.....

FRANCIS : Toen wij nog tieners waren, was hij het altijd die met de meisjes ging lopen. Hij ziet er ook heel modern uit.

JASMINE : Hij zal inderdaad modern moeten zijn om niet te struikelen over uw spellekes!

FRANCIS : Daar maak ik mij wel een beetje ongerust over. Onze Jos denkt dat ik een eenzaam en ascetisch leven leidt. Hij wou altijd maar dat ik hertrouwde na dat Christel gestorven was.

JASMINE : Ja, dan gaat die toch wel efkens verschieten. (*kijkt rond*) Ik hoop dat hij een beetje van modefotografie houdt.

FRANCIS : Hij mag dat absoluut niet te weten komen! Hij zal hier maar een paar dagen zijn, dus heel moeilijk kan dat niet zijn.

JASMINE : Zeg, en Jonathan ?

FRANCIS : Daar zal ik mij wel mee bezig houden. (*ijsbeert rond*) Eerst en vooral moet ik deze living een beetje ‘restylen’. Die vrouwenfoto’s moeten weg en er moet een foto van Christel In de plaats komen.

JASMINE : Misschien ook een potje met wijwater? Misschien kan pater Jos hier de duivel uitdrijven als hij dan toch hier is.

FRANCIS : Dat doen ze niet meer bij de norbertijnen. En ik vind die slechte geesten die hier af en toe ronddwalen eigenlijk nog niet zo slecht.

JASMINE : Wat als een van uw vroegere vlinderkes hier komt binnenfladderen als pater Jos hier is?

FRANCIS : Ik zal dan wel een of ander excuus verzinnen, maak u geen zorgen (*pauze*) Ik vraag me toch nog altijd af welke verrassing hij had voor mij.

JASMINE : Misschien wordt hij wel de nieuwe bisschop?

FRANCIS : Hangt nu niet de flauwe plezante uit. Ik denk dat hij zo al genoeg problemen heeft.

JASMINE : Of misschien is hij een meisje tegengekomen en wilt hij zijn kap over de haag gooien en trouwen!

FRANCIS : (*paniek*) Godver... Waarom denkt gij dat?

JASMINE : Dat is tegenwoordig toch een beetje de gewoonte, of niet soms?

FRANCIS : Jasmientje, gij denkt toch niet...